

РЕШЕНИЕ

№ 39063

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **9525** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр.с чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „Бадер 2015 „ЕООД с ЕИК[ЕИК] ,представявано от Х. Б. , чрез адв.В. И. срещу ЗПАМ № ФК –С 4294-0206047 /13.08.2025г изд. От Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. при ГД „Фискален контрол „ при ЦУ на НАП С. , с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка „запечатване на обект“ – заведение за бързо хранене , находящ се в [населено място], [улица] , стопанисван от „Бадер 2015 „ЕООД с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата са наведени доводи, че издадената заповед е постановено при неясна фактическа обстановка, мотивите изложени в нея са абстрактни и не обвързани с конкретния случай. Релевират се доводи за прекомерност на наложената забрана за достъп предвид незначителната стойност на контролната покупка и цялостното фискално поведение на търговеца. Сочи, че не е извършен обстоен анализ на финансовите резултати на дружеството, платените данъци и осигуровки, за да стане ясно че не се укриват приходи и нарушението е с инцидентен характер.

По тези съобщения се иска отмяна на заповедта за прилагане на ПАМ.

В съд. заседание жалбоподателя не се представлява и не изразява становище по същество.

Ответникът чрез юриск. П. , оспорва жалбата . Пзовава се на условията на обвързана компетентност, в които е действал органа,за да наложи ПАМ и обосновава срока с

тежестта на извършеното нарушение.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С обжалваната Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК –С 4294-0206047 /13.08.2025г изд. От Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. при ГД „Фискален контрол „ при ЦУ на НАП С. е наложена принудителна административна мярка „запечатване на обект“ – заведение за бързо хранене , находящ се в [населено място], [улица] , стопанисван от „Бадер 2015 „ЕООД с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС – не е издадена фискална касова бележка ,при направена контролна покупка на 19.05.2025г в 11:40 ч на Б. на стойност 5.50 лв. без да е издаден касов бон от монтираното в обекта фискално устройство, което в момента на проверката е било в работен режим и в изправност, нито на касова бележка от кочан с ръчни касови бележки отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18/2006г.. Плащането е извършено преди легитимиране на органите на НАП.

Съставен е Протокол за извършена проверка № 0206047 /19.05.2025 г. на ТД на НАП-гр.С.. Установено е ,че за същото нарушение на „Бадер 2015 „ЕООД е била издадена Заповед налагане на принудителна административна мярка № ФК –С3618-0161035 / 16.01.2025г изд. От Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. при ГД „Фискален контрол „ при ЦУ на НАП С.,която е прекратена с Постановление № ФК –С3618-0161035 / 13.02.2025г изд.,поради плащане на санкцията.Това обстоятелство е намерило отражение в оспорената пред настоящата инстанция ЗПАМ , обуславящо повторност на нарушението ,а от там и определяне на максимален размер на периода , за който е запечатан обекта.

При така установената фактическа обстановка и след като прецени доводите и възраженията на страните от една страна и извърши проверка на оспорения акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, в срока по чл.149, ал.1 АПК и при наличието на правен интерес. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 25.08.2025г., а жалбата е подадена до съда на 04.09.2025 г.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. , ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП ,съгласно Заповед № ЗЦУ-1148 / 25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП стр.60от делото .

Процесната заповед съдържа правните и фактическите основания за нейното издаване, посочен е срокът за налагане на ПАМ, с оглед на което Съдът намира, че е спазена установената форма съобразно чл.146, т.2 АПК във вр.с чл.59, ал.2 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.Тази нормативна регулация , опровергава довода на жалбоподателя ,че като не е регистриран по ЗДДС не е субект на това нарушение.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка

запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Тоест, неиздаването на фискална касова бележка за извършена продажба е материалноправната предпоставка, обуславяща законосъобразното налагане на ПАМ от процесния вид.

Настоящият съдебен състав намира, че фактическият състав на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС е изпълнен в конкретния случай, което обуславя законосъобразността на наложената ПАМ.

От доказателства по настоящето дело се установява, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си по чл.118, ал.1 ЗДДС да издаде фискален касов бон за извършеното плащане, преди легитимирането на контролните органи . Нарушението по чл.118, ал.1 ЗДДС е формално и се счита за довършено с неиздаването на фискален бон. В случая неиздаването на фискален бон е безспорно доказано, като дори не са налице и твърдения за издаване на касова бележка от страна на жалбоподателя. Не се спори от жалбоподателя ,че не са налице условията на повторност за това нарушение,което обуславя максимален срок за търпене на мярката. Единствено ниската стойност на контролната покупка, не може да оправдае извършването на нарушението респ. неналагане на ПАМ.

Следва да бъде посочено, че след като законът императивно предвижда в чл.186, ал.1 ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на административно наказателната отговорност на дружеството, да наложи принудителната административна мярка по чл.186 ЗДДС с последиците по чл.187 ЗДДС, то той действа при обвързана компетентност. С оглед на това след като законодателят изрично е посочил, че в тези случаи следва да бъде наложена ПАМ – "запечатване на обект за срок до един месец" и фактическата обстановка по делото съответства а хипотезата на нормата, /което е установено в хода на производството/, то налагането на ПАМ от този вид в конкретния случай съответства на целта на закона.

Видно от процесната заповед, принудителна административна мярка е наложена с превантивна цел. Последното е ясно посочено в мотивите на обжалваната заповед относно това, че целта на ПАМ, е да се постигне промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният съответно недопускане до ново отклонение от данъчното облагане. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като разпоредбата на чл.22 ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Уредената ПАМ със специалния закон - чл.186, ал.1, т.1, б."а" ЗДДС - "запечатване на обект" е с превантивна цел, която в случая е налице, тъй като към момента на постановяването ѝ дружеството не е преустановило дейността си и съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неиздаване на документ за извършено плащане. По тези съображения, Съдът намира, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с целта на закона.

При извършена проверка съгласно чл.168, ал.1 АПК на всички основания по чл.146 АПК, Съдът установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в писмена форма, съдържа фактически и правни основания за издаването му, при спазване на административно-производствените правила и материалноправни разпоредби и в съответствие с целта на закона. За да стигне до тези изводи, настоящият съдебен състав съобрази и съдебната практика на ВАС по аналогични

случаи, като например: Решение № 6920/09.06.2016 г. по адм. дело № 2561 от 2015г. на ВАС, Решение № 6015/26.05.2016г. по адм.д.№ 8801 от 2014г. по описа на ВАС.

С оглед на това жалбата на „Бадер 2015 „ЕООД с ЕИК[ЕИК] ,представявано от Х. Б. , чрез адв.В. И. срещу ЗПАМ № ФК –С 4294-0206047 /13.08.2025г изд. От Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. при ГД „Фискален контрол „ при ЦУ на НАП С. , с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка „запечатване на обект“ – заведение за бързо хранене , находящ се в [населено място], [улица] , стопанисван от „Бадер 2015 „ЕООД с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения и с оглед направеното искане от ответника и на основание чл.24 от Наредба за заплащане на правната, жалбоподателят следва да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Бадер 2015 „ЕООД с ЕИК[ЕИК] ,представявано от Х. Б. , чрез адв.В. И. срещу ЗПАМ № ФК –С 4294-0206047 /13.08.2025г изд. От Началник на отдел „Оперативни дейности“ С. при ГД „Фискален контрол „ при ЦУ на НАП С. , с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка „запечатване на обект“ – заведение за бързо хранене , находящ се в [населено място], [улица] , стопанисван от „Бадер 2015 „ЕООД с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Бадер 2015 „ЕООД с ЕИК[ЕИК] ,представявано от Х. Б. , да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. /сто лева/.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.